

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

07.08.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Możliwość utraty statusu PGK przy nierynkowych transakcjach, wyrok NSA z 12 lipca 2023 r. sygn. II FSK 128/21 _____ 3

Nie jest możliwe obniżenie należnego podatku akcyzowego od produkowanych napojów alkoholowych o wysokość akcyzy zapłaconej wcześniej od energii elektrycznej zużytej do ich produkcji, gdyż nie stanowi ona składnika produktu finalnego, wyrok WSA w Poznaniu z 28 lipca 2023 r. sygn. III SA/Po 327/23 _____ 4

Możliwość utraty statusu PGK przy nierynkowych transakcjach, wyrok NSA z 12 lipca 2023 r. sygn. II FSK 128/21

12 lipca 2023 r. NSA nie zgodził się ze stanowiskiem WSA i przychylił się do stanowiska organu wskazując, iż w przypadku stosowania przez PGK cen w transakcjach z podmiotami powiązаныmi spoza PGK niezgodnymi z zasadą rynkową, Grupa może utracić status podatnika CIT.

Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym, PGK zawierała transakcje kontrolowane z podmiotami powiązаныmi spoza PGK, w zakresie których dochowywała należytej staranności w ustalaniu rynkowych warunków transakcji. Po zakończeniu roku, weryfikowała ustalone ceny z przedziałem rynkowym i w przypadku gdyby okazało się, że są one poza nim, dokonywała korekty na zasadach ogólnych oraz uiszczala powstałą zaległość wraz z należnymi odsetkami. Wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji do Dyrektora KIS z pytaniem, czy w takiej sytuacji ma prawo do zachowania statusu PGK, bowiem zgodnie z przepisami Ustawy o CIT, w przypadku gdy PGK zawiera transakcje ze spółkami powiązаныmi spoza PGK na warunkach innych niż rynkowe, może utracić statusu podatnika CIT.

Organ stwierdził, że w takim przypadku podatnik utraci status PGK i nie ma znaczenia czy dokonał korekty czy też nie. Wnioskodawca wystąpił do WSA, na skutek czego Sąd przyznał racje podatnikowi, argumentując swoje stanowisko że skoro transakcja kontrolowana obejmuje późniejsze zmiany warunków, włączając w to korekty transakcji i rozliczeń podatkowych to nie powinno zatem dojść do utraty przez Wnioskodawcę statusu PGK.

Sprawa trafiła do NSA, który zgodził się ze stanowiskiem organu stwierdzając, iż w przypadku gdy PGK zawiera transakcje kontrolowane z podmiotami spoza PGK na warunkach nierynkowych, traci status podatnika CIT.

Komentarz eksperta

Funkcjonowanie PGK uwarunkowane jest między innymi stosowaniem w transakcjach kontrolowanych z podmiotami powiązаныmi (niewchodzącymi w skład PGK) warunków rynkowych. W przypadku niespełnienia tego warunku, PGK traci status podatnika. Omawiana sytuacja i stanowisko NSA, wskazuje zatem, iż podatnicy **powinni przykładać szczególną wagę do zagadnienia cen transferowych w kontekście przygotowania rzetelnych analiz porównawczych przed zawarciem transakcji, bowiem weryfikacja rynkowego jej charakteru po zawarciu transakcji może prowadzić do poważnych konsekwencji dla podatników, w tym posiadających status PGK.** Niemniej jednak, zaprezentowane podejście NSA budzi kolejne wątpliwości i niejasności dla podatników, w szczególności posiadających status PGK i planujący się o taki status ubiegać.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

PIOTR FITAS
KONSULTANT

Nie jest możliwe obniżenie należnego podatku akcyzowego od produkowanych napojów alkoholowych o wysokość akcyzy zapłaconej wcześniej od energii elektrycznej zużytej do ich produkcji, gdyż nie stanowi ona składnika produktu finalnego, wyrok WSA w Poznaniu z 28 lipca 2023 r. sygn. III SA/Po 327/23

Kanwą omawianej sprawy jest wykładnia: (i) art. 21 ust. 8 ustawy o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 143 ze zm.), umożliwiającego w określonych przypadkach podatnikowi **obniżenie kwoty akcyzy należnej od wyprodukowanych przez niego wyrobów akcyzowych (np. alkoholu) o akcyzę zapłaconą wcześniej od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi** oraz (ii) art. 82 ustawy o podatku akcyzowym, który umożliwia przy zachowaniu określonych warunków **zwrot akcyzy z tytułu dokonanej dostawy wewnątrzspółnotowej (WDT) i eksportu wyrobów akcyzowych**, od których wcześniej akcyza została zapłacona na terytorium kraju.

W analizowanym przypadku spółka działająca w branży alkoholowej zwróciła się do DKIS o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku akcyzowego. Spółka dążyła do uzyskania potwierdzenia, że przysługuje jej prawo do obniżenia należnego podatku akcyzowego od napojów alkoholowych o kwotę akcyzy zawartą w cenie nabycia energii elektrycznej zużytej następnie przez Spółkę do procesów produkcyjnych tych wyrobów. Spółka chciała również potwierdzić, czy przysługiwałby jej zwrot akcyzy od energii elektrycznej zakupionej oraz zużytej do wyprodukowania tych napojów w przypadku dokonania wewnątrzspółnotowej dostawy (WDT) i eksportu tych napojów.

DKIS **uznał stanowisko Spółki w całości za nieprawidłowe** i wydał w tym zakresie Spółce interpretację indywidualną z 24 kwietnia 2023 r. (sygn. 0111-KDIB3-3.4013.59.2023.1.JS). Organ uznał, iż obniżenia należnej akcyzy w trybie art. 21 ust. 8 ustawy akcyzowej można dokonać wyłącznie wówczas, gdy istnieje ścisły funkcjonalny związek pomiędzy produkowanymi wyrobami akcyzowymi a zużytymi do ich wyprodukowania wyrobami akcyzowymi, polegający na tym, że zużyte wyroby stanowią składnik lub składniki wytworzonych wyrobów akcyzowych. Innymi słowy, choć energia elektryczna jest wyrobem akcyzowym w rozumieniu ustawy i Spółka w istocie zakupując ją do celów produkcyjnych

ponosi ekonomiczny ciężar akcyzy zawartej w cenie energii elektrycznej zakupionej „z sieci” (od operatora/gestora mediów), to końcowo jednak energia ta nie stanowi składnika produktów finalnych, czyli napojów alkoholowych.

Nie zgadzając się z interpretacją DKIS, Spółka złożyła skargę do WSA w Poznaniu, który jednak **w wyroku z 28 lipca 2023 r. (sygn. akt III SA/Po 327/23) przychylił się do stanowiska DKIS i oddalił skargę Spółki**. Jak wskazał WSA w Poznaniu, w tak zarysowanym przedmiocie sporu sąd nie podziela stanowiska Spółki, zgadza się natomiast z organem, że nie można mówić, iż energia elektryczna jest składnikiem *de facto* alkoholu produkowanego przez Spółkę. Sąd zaaprobował także podejście DKIS, zgodnie z którym nie byłoby możliwe uzyskanie zwrotu zapłaconej akcyzy od energii elektrycznej w przypadku WDT/eksportu gotowych napojów alkoholowych, gdyż nie jest możliwe uzyskanie zwrotu akcyzy od innego wyrobu akcyzowego (energii elektrycznej), który nie był w ogóle przedmiotem przemieszczenia do kraju UE ani kraju poza państwa członkowskie UE – w istocie przemieszczone byłyby bowiem napoje a nie energia.

Komentarz eksperta

W naszej ocenie, w tej sprawie należy podzielić stanowisko zaprezentowane przez WSA w Poznaniu jak i organ interpretacyjny. Kwestia ta w istocie była w przeszłości przedmiotem dyskusji i w podobnego rodzaju sprawach wypowiedział się również NSA czy przedstawiciele doktryny.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż od strony faktycznej energia elektryczna nie powinna być uznawana za składnik (a takim wprost kryterium posługują się przepisy) produkowanych napojów alkoholowych. W omawianym mechanizmie obniżenia akcyzy chodzi przykładowo o obniżenie należnej akcyzy z tytułu wyprodukowania np. nalewki owocowej o akcyzę zapłaconą od użytego do produkcji tej nalewki np. spirytusu zakupionego w sklepie/hurtowni (akcyza od spirytusu została zapłacona na wcześniejszym etapie obrotu – zob. interpretacja indywidualna DKIS z 8 kwietnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.12.2020.1.PK).

Poza tym, jak słusznie wskazał WSA w Poznaniu, już w uzasadnieniu do

ustawy z 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw wprowadzającej przedmiotowy mechanizm obniżki, ustawodawca wskazał wprost, iż kwota akcyzy od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych może zostać obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania wyrobów akcyzowych, ale tylko od tych, które weszły w skład wyprodukowanego wyrobu. W tym kontekście ustawodawca powołał się na przypadek wyrobów akcyzowych zużytych do produkcji, które nie wchodzi w skład gotowego wyrobu, gdzie nie zawsze jest bowiem możliwe stwierdzenie, jaka ich ilość została zużyta do wyprodukowania konkretnego wyrobu (np. w sytuacji zużywania energii elektrycznej do wytworzenia światła podczas produkcji wyrobów akcyzowych). W analogiczny sposób w tego rodzaju sprawach wypowiedział się również NSA w wyroku z 17 września 2019 r. (sygn. akt I GSK 286/17).

Dlatego też, uwzględniając tezy ww. rozstrzygnięcia, rekomendujemy Państwu

dokonanie stosownego przeglądu w zakresie rozliczeń podatku akcyzowego pod kątem prawidłowego zidentyfikowania i ewentualnego określenia zakresu możliwych do zastosowania zwolnień od podatku akcyzowego, czy też obniżek tego podatku. Takie działania pozwolą Państwu ustalić, czy podatek akcyzowy nie jest nadpłacany w Państwa organizacji (gdyż nie są wykorzystywane przysługujące przepisami ulgi, preferencje etc.) lub odwrotnie, tj. że ulgi stosowne są w sposób zbyt daleko idący i należy w efekcie uiścić należną akcyzę.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
MENADŻER

WIOLETTA ZDUNEK
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Zasady opodatkowania wygranych w konkursach uzyskanych przez osobę fizyczną w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, wyrok NSA z 28 lipca 2023 r., sygn. II FSK 174/21** 8
- Wartość nominalna środków pieniężnych w walucie polskiej wchodzących w skład ZCP podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodu w przypadku sprzedaży ZCP, wyrok NSA z 25 lipca 2023 r. sygn. II FSK 131/21** 8
- Kwestia oceny czy ograniczenia z art. 16 ust. 1 pkt 49 i pkt 49a ustawy CIT mają zastosowanie gdy samochody osobowe użytkowane na podstawie umowy leasingu są przekazywane do odpłatnego korzystania spółkom zależnym, wyrok NSA z 19 lipca 2023 r., sygn. II FSK 129/21** 8
- Kwestia możliwości korekty podstawy opodatkowania VAT w związku z korektą ceny surowca nabytego w celu wytworzenia przez kolejnego nabywcę produktu końcowego dostarczanego na rzecz finalnego odbiorcy towaru, wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2023 r. sygn. III SA/WA 1322.23** 9
- Kwestia opodatkowania PCC umowy pożyczki pieniędzy zawartej między spółką niemiecką (pożyczkobiorca) a spółką polską (pożyczkodawca), wyrok WSA w Gliwicach z 26 lipca 2023 r., sygn. I SA/GL 1698/22** 9
- Określenie miejsca świadczenia nabywanych przez agencję usług dostarczania danych, które dotyczą położenia, prędkości i innych cech obiektów znajdujących się na orbicie Ziemi, wyrok WSA w Gdańsku z 26 lipca 2023 r., sygn. I SA/GD 428/23** 9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Wydatki eksploatacyjne związane z samochodami użytkowymi przez pracowników i wspólników spółki również do celów prywatnych stanowią wydatki niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą/ukryty zysk w wysokości 50% tych wydatków w wartości brutto , wyrok WSA w Gdańsku z 25 lipca 2023 r., sygn. I SA/GD 491/23	10
Kwestia zwolnienia z VAT działki częściowo zabudowanej drogą , wyrok WSA w Krakowie z 20 lipca 2023 r., sygn. I SA/KR 414/23	10
Kwestia oceny czy umorzona część pożyczki z Polskiego Funduszu Rozwoju powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu straty w rozumieniu ustawy CIT , wyrok WSA w Gliwicach z 19 lipca 2023 r., sygn. I SA/GL 1521/22	10
Moment zaliczenia wydatków związanych z zachętami proponowanymi najemcom w ciężar kosztów podatkowych , wyrok WSA w Warszawie z 18 lipca 2023 r., sygn. III SA/WA 975/23	11
Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów dodatkowych wpłat uiszczanych przez bank na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców , wyrok WSA w Warszawie z 18 lipca 2023 r., sygn. III SA/WA 883/23	11
Kwestia możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych od budynków mieszkalnych będących obcym środkiem trwałym , wyrok WSA w Krakowie z 18 lipca 2023 r., sygn. I SA/KR 429/23	11

Zasady opodatkowania wygranych w konkursach uzyskanych przez osobę fizyczną w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, wyrok NSA z 28 lipca 2023 r., sygn. II FSK 174/21

Zakwalifikowanie przychodu do przychodów z innych źródeł, należy poprzedzić analizą, czy nie jest możliwe zakwalifikowanie tego przychodu do jednego z wcześniej wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1-8 ustawy PIT źródła przychodów.

W tym miejscu należy dojść do wniosku, że skoro to świadczenie odbywa się w przedmiotowej sprawie wyraźnie w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, to należy te przychody tak też klasyfikować.

Innymi słowy, tylko nagrody otrzymane przez uczestników konkursów będących osobami fizycznymi nieprowadzącymi pozarolniczej działalności gospodarczej, stanowią przychód z innych źródeł, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy PIT, a w konsekwencji przychód z tytułu nagród uzyskanych przez zwycięzców konkursów, tj. przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu 10% zryczałtowanym podatkiem dochodowym, w oparciu o przepis art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy PIT.

Wartość nominalna środków pieniężnych w walucie polskiej wchodzących w skład ZCP podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodu w przypadku sprzedaży ZCP, wyrok NSA z 25 lipca 2023 r. sygn. II FSK 131/21

W przypadku, gdy w skład zbywanej ZCP wchodzi środki pieniężne w walucie polskiej, ich wartość nominalna stanowi koszt uzyskania przychodów dla zbywcy. W związku z tym, że istotą ZCP jest wydzielenie składników majątkowych związanych z pewną sferą działalności jednostki, w tym również środków pieniężnych pozostających w takim związku z tą działalnością, to ewentualne wyłączenie tych środków z zakresu ZCP byłoby swego rodzaju działaniem sztucznym, które mógłby się wiązać z ryzykiem utraty przez tę ZCP statusu jednostki samodzielnej gospodarczo.

Mogłaby bowiem zaistnieć taka sytuacja, że bez tych środków finansowych, które zostały przekazane do ZCP, ta część przedsiębiorstwa mogłaby nie funkcjonować tak, jaki był zamiar w momencie zbywania tej ZCP przez spółkę. Ponadto jeżeli spółka, osiągając przychód, do tego przychodu zaliczyła środki pieniężne, to przysługuje jej prawo do odliczenia kosztów poniesionych na nabycie tych środków pieniężnych. Innymi słowy wydatki poniesione na nabycie tych środków pieniężnych trzeba rozumieć szerzej niż bardzo konkretny wydatek związany z nabyciem konkretnego składnika majątkowego.

Kwestia oceny czy ograniczenia z art. 16 ust. 1 pkt 49 i pkt 49a ustawy CIT mają zastosowanie gdy samochody osobowe użytkowane na podstawie umowy leasingu są przekazywane do odpłatnego korzystania spółkom zależnym, wyrok NSA z 19 lipca 2023 r., sygn. II FSK 129/21

Zgodzić należy się z poglądem, że oddawanie samochodów do odpłatnego korzystania spółkom zależnym nie zmienia w niniejszej sprawie faktu, że spółka jest leasingobiorcą i uiszcza na rzecz leasingodawcy opłaty leasingowe oraz m.in. składki na ubezpieczenie czy opłaty serwisowe. Późniejsze oddawanie przez nią samochodów do odpłatnego używania spółkom zależnym jest odrębną czynnością, dla której należy wywodzić odrębne skutki podatkowe.

Tym samym ograniczenia wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 49 oraz art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy CIT odnoszą się zarówno do ponoszących ciężar składek na ubezpieczenie samochodu, jak i do leasingobiorców (ponoszących opłaty leasingowe). Bez znaczenia jest w tym przypadku kwestia, czy samochody są w dalszej kolejności oddawane do odpłatnego używania podmiotom trzecim. Ustawodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiej regulacji, że dalszy wynajem czy dalszy leasing, czy jakkolwiek umowa dotycząca użytkowania samochodu powodowała będzie przeniesienie limitu, o którym mowa w ww. przepisach na końcowego użytkownika (odbiorcę tych świadczeń).

Kwestia możliwości korekty podstawy opodatkowania VAT w związku z korektą ceny surowca nabytego w celu wytworzenia przez kolejnego nabywcę produktu końcowego dostarczanego na rzecz finalnego odbiorcy towaru, wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2023 r. sygn. III SA/WA 1322/23

W przedmiotowej sprawie rozliczenia w zakresie zmiany cen katalizatorów wynikają bezpośrednio ze zmiany cen surowców, z których zostały te katalizatory wyprodukowane. Rozliczenia te nie są wynikiem aktywności spółki ani OEM (nabywcy katalizatorów produkowanych przez spółkę) podjętych w celu dokonania korekty.

Innymi słowy dokonanie korekty nie jest warunkowane podjęciem działań przez spółkę ani OEM. Nie można więc mówić o świadczeniu usług i wynagrodzeniu za wskazane przez organ usługi pomiędzy spółką a OEM, tj. „usługi zaniechania działań” oraz usługi „w zakresie poszukiwania dostawców surowców oraz działań w zakresie negocjacji cen tych surowców.

Nie można uznać, że w sprawie mamy do czynienia z dostawą tego samego towaru pomiędzy spółką a Cannerami (w celu uzyskania produktu końcowego, którego nabyciem zainteresowany jest OEM, katalizator musi bowiem zostać dostarczony do innego podmiotu tzw. Cannera, który umieszcza wyprodukowany przez spółkę katalizator w „puszce”) oraz Cannerami i OEM, lecz z procesem produkcji towaru, w którym uczestniczą także Cannerzy sprzedający ostatecznie gotowy produkt do OEM.

Zatem spółka nie może korygować podstawy opodatkowania w związku ze zmianą ceny katalizatora wobec dostaw krajowych, jak i WDT dokonanych na rzecz Cannerów.

Kwestia opodatkowania PCC umowy pożyczki pieniędzy zawartej między spółką niemiecką (pożyczkobiorca) a spółką polską (pożyczkodawca), wyrok WSA w Gliwicach z 26 lipca 2023 r., sygn. I SA/GL 1698/22

Zgodnie z ukształtowanym w judykaturze poglądem, na podstawie u.p.c.c. pieniądź bezgótłkowy traktowany jest jak rzecz ruchoma, a tym samym podlega opodatkowaniu PCC.

W związku z powyższym, nie zachodzi konieczność dochodzenia, jakie będzie miejsce wyko-

nywania prawa majątkowego, a należy sięgnąć wprost do art. 1 ust. 4 u.p.c.c. W myśl pkt 1 tegoż przepisu, czynności cywilnoprawne podlegają podatkowi, jeżeli ich przedmiotem są rzeczy znajdujące się na terytorium Polski.

W treści opisu zdarzenia przyszłego spółka niemiecka wskazała, że środki pieniężne, które będą przedmiotem zaciąganych od zależnej spółki z o.o. pożyczek, znajdują się na terytorium Polski, na rachunku bankowym w Polsce. Z tego względu, ww. umowy pożyczki, będą podlegały opodatkowaniu PCC w Polsce.

Określenie miejsca świadczenia nabywanych przez agencję usług dostarczania danych, które dotyczą położenia, prędkości i innych cech obiektów znajdujących się na orbicie Ziemi, wyrok WSA w Gdańsku z 26 lipca 2023 r., sygn. I SA/GD 428/23

W przedmiotowej sprawie usługi dostarczania danych nie są związane z konkretną nieruchomością, a lokalizacją (nieruchomość nie decyduje o tym, czy dane zostaną pozyskane, dane nie dotyczą nieruchomości) w związku z czym brak bezpośredniego związku pomiędzy usługami a nieruchomością (dane uzyskiwane za pomocą sensorów, a nie nieruchomości).

Ponadto, nieruchomość nie jest centralnym i nieodzownym elementem tego świadczenia – usługi dotyczą przekazywania danych i jest możliwość techniczna zdemontowania sensorów i ustawienia ich w innym miejscu lub dane mogłyby być pozyskiwane bez nieruchomości – dane pozyskują sensory, które stanowią „narzędzia”, za pomocą których świadczone są przedmiotowe usługi. Tym samym nabywane przez agencję usługi nie stanowią usług, do których znajduje zastosowanie art. 28e ustawy VAT.

W konsekwencji, miejsce świadczenia (opodatkowania) usług nabywanych przez agencję od podmiotu z Ukrainy polegających na dostarczaniu danych „A”, należy ustalić zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą ustalania miejsca świadczenia usług, o której mowa w art. 28b ust. 1 ustawy VAT.

Zatem, miejsce świadczenia oraz opodatkowania przedmiotowych usług znajduje się w kraju siedziby agencji, tj. w Polsce. Oznacza to, że nabywanie od podmiotu z Ukrainy ww. usług, stanowi dla agencji import usług w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy VAT.

Wydatki eksploatacyjne związane z samochodami użytkowymi przez pracowników i wspólników spółki również do celów prywatnych stanowią wydatki niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą/ukryty zysk w wysokości 50% tych wydatków w wartości brutto, wyrok WSA w Gdańsku z 25 lipca 2023 r., sygn. I SA/GD 491/23

Ustalając wartość ukrytych zysków w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy CIT oraz wartość wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 28 ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, w przypadku samochodów osobowych wykorzystywanych na cele mieszane należy brać pod uwagę wartość tychże wydatków w kwocie brutto, tj. wraz z naliczonym podatkiem VAT.

Kwestia zwolnienia z VAT działki częściowo zabudowanej drogą, wyrok WSA w Krakowie z 20 lipca 2023 r., sygn. I SA/KR 414/23

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że jedynie dostawa części działki zabudowanej budowlą w postaci nawierzchni asfaltowej korzysta ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 29a ust. 8 ustawy VAT, zaś dostawa niezabudowanej części działki oznaczonej we wniosku jako nr 1/3 nie będzie korzystała ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, bowiem w tej części działka nie jest terenem zabudowanym. Działka ta w całości podlega zwolnieniu z podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, bowiem jest ona zabudowana budowlą w postaci

nawierzchni asfaltowej, a pomiędzy pierwszym zasiedleniem a momentem planowanej dostawy upłynął okres dłuższy niż dwa lata. Zwolnienie dotyczy całej działki ewidencyjnej, ponieważ ta działka jest towarem (przedmiotem obrotu) w rozumieniu ustawy VAT.

Kwestia oceny czy umorzona część pożyczki z Polskiego Funduszu Rozwoju powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu straty w rozumieniu ustawy CIT, wyrok WSA w Gliwicach z 19 lipca 2023 r., sygn. I SA/GL 1521/22

Fakt, że spółka poniosła stratę podatkową za 2021 r., nie zwalnia jej z rozpoznania umorzonej części pożyczki z PFR jako przychodu podatkowego. Zauważyć należy, że z art. 7 ust. 3 pkt 1 ustawy CIT wynika, że przy ustalaniu dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania nie uwzględnia się przychodów, jeżeli: dochody nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo są wolne od podatku.

Powyższy artykuł nie wymienia dochodów, od których zaniechano poboru podatku. W sytuacji kiedy podatnik ponosi stratę umorzona część subwencji również jest wykazywana w przychodach podatkowych, więc może wpływać na pomniejszenie straty. Biorąc pod uwagę poniesienie przez spółkę straty w 2021 r., powstały przychód z tytułu umorzenia części subwencji wpłynie na pomniejszenie tej straty. Ze względu na to, że spółka poniosła stratę podatkową za 2021 r., nie skorzysta z zaniechania poboru podatku z ww. tytułu, ponieważ nie powstał podatek do zapłaty za ten rok podatkowy.

Moment zaliczenia wydatków związanych z zachętami proponowanymi najemcom w ciężar kosztów podatkowych, wyrok WSA w Warszawie z 18 lipca 2023 r., sygn. III SA/WA 975/23

Wydatki wynajmującego na wypłatę podstawowego wynagrodzenia najemcy oraz dodatkowego wynagrodzenia najemcy stanowią koszty bezpośrednio związane z przychodami z najmu powierzchni nieruchomości na rzecz najemcy i tym samym powinny one zostać zaliczone przez wynajmującego do kosztów podatkowych w latach podatkowych, w których osiągnięte zostaną odpowiadające im przychody.

W przypadku uznania przez organ, że wydatki wynajmującego na wypłatę podstawowego wynagrodzenia najemcy oraz dodatkowego wynagrodzenia najemcy powinny stanowić koszty pośrednio związane z jego przychodami to powinny one zostać zaliczone przez wynajmującego do kosztów podatkowych proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą. Wypłacane przez spółkę podstawowe wynagrodzenie najemcy oraz dodatkowe wynagrodzenie najemcy dotyczą bowiem przedłużonego (o 8 lat) okresu najmu, a nie samego faktu zawarcia aneksu.

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów dodatkowych wpłat uiszczanych przez bank na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, wyrok WSA w Warszawie z 18 lipca 2023 r., sygn. III SA/WA 883/23

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, który chciałby rozszerzyć stosowanie art. 16 ust. 1 pkt 76 ustawy CIT na opłaty dodatkowe doko-

nywane na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców na mocy art. 89 ust. 1 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom. Wykładnia gramatyczna jednoznacznie wskazuje na to, że art. 16 ust. 1 pkt 76 ustawy CIT dotyczy wyłącznie wpłat na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, o których mowa w art. 16a ust. 1 ustawy o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Z tych względów wartość wpłat, o których mowa w ww. art. 89 ust. 1 dokonywanych przez bank może zostać uznana za koszty uzyskania przychodów.

Kwestia możliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych od budynków mieszkalnych będących obcym środkiem trwałym, wyrok WSA w Krakowie z 18 lipca 2023 r., sygn. I SA/KR 429/23

Z art. 16a ust. 2 pkt 1 ustawy CIT wynika, że amortyzacji podlegają również, z zastrzeżeniem art. 16c, niezależnie od przewidywanego okresu używania przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych, zwane dalej „inwestycjami w obcych środkach trwałych”. Zatem amortyzacji w obcym środku trwałym dokonuje się na tych samych zasadach, co w przypadku właściciela środka trwałego, na co wskazuje zapis normatywny art. 16a ust. 2 pkt 1 ustawy CIT.

Jedyna różnica sprowadza się do czasu używania owego środka, który w przypadku inwestycji w obcy środek trwały nie jest określony, jak i do tytułu prawnego do tego środka. Zatem po 1 stycznia 2023 r. spółka nie może dokonywać odpisów amortyzacyjnych od inwestycji w obcym środku trwałym będącym budynkiem lub lokalem mieszkalnym.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Prawo do odliczenia podatku VAT w deklaracji JPK VAT, pomimo braku akceptacji przez sprzedawcę noty korygującej dotyczącej korekty błędnego NIP nabywcy, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.225.2023.1.JO	14
Kwestia opodatkowania VAT i sposobu dokumentowania usługi dzierżawy łącznie z podatkiem od nieruchomości, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.368.2023.2.AKA	15
Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wydatki na zakup wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych wyłącznie do prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej mogą stanowić koszty kwalifikowane, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDWP.4011.41.2023.2.ŁZ	16
Zastosowanie zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT do transakcji sprzedaży udziału w lokalach. Kwestia konieczności udokumentowania transakcji fakturą i uwzględnienia jej w rejestrze VAT i JPK, interpretacja indywidualna DKIS z 13 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.206.2023.2.PS	17
Brak obowiązku naliczenia i odprowadzenia VAT w związku z aportem nieruchomości gruntowych pomiędzy podmiotami w grupie VAT (powiatem i szpitalem powiatowym), interpretacja indywidualna DKIS z 13 lipca 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.360.2023.2.KW	17
Kwestia uznania zapłaty miesięcznej opłaty okresowej w podwyższonej wysokości za koszt uzyskania przychodu podlegający potrąceniu w dacie poniesienia. Kwestia obowiązku podziału opłaty okresowej leasingu na „część kapitałową” i „część odsetkową”, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.235.2023.1.SP	18

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia rozliczenia w kosztach podatkowych wydatków na fit-out , interpretacja indywidualna DKIS z 12 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.314.2023.2.MR1	19
Zwolnienie z VAT czynności wyłączenia niezabudowanych i zabudowanych działek , interpretacja indywidualna DKIS z 12 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.278.2023.2.MM	19
Kwestia uwzględniania w kalkulacji proporcji, o której mowa w art. 86 ust. 2a-2h ustawy VAT, opłaty za wykonywanie czynności dotyczących PPK , interpretacja indywidualna DKIS z 11 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.234.2023.1.AM	20
Miejsce świadczenia usług agencyjnych na rzecz podmiotu z siedzibą w Niemczech, który w Polsce posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej , interpretacja indywidualna DKIS z 11 lipca 2023 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.178.2023.2.MR	20
Określenie warunków związanych z poziomem zatrudnienia pracowników dla zachowania prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna DKIS z 10 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.245.2023.1.IN	21
Kwestia obowiązku uwzględnienia w rocznej podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne zwrotu nadpłaconego podatku VAT , decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 4 lipca 2023 r., sygn. DI/100000/43/357/2023	21

Prawo do odliczenia podatku VAT w deklaracji JPK VAT, pomimo braku akceptacji przez sprzedawcę noty korygującej dotyczącej korekty błędnego NIP nabywcy, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.225.2023.1JO

W sytuacji, gdy nabywca otrzymał fakturę zawierającą błędy w elementach nazwy sprzedawcy lub nabywcy albo oznaczenia towaru lub usługi, może je skorygować notą korygującą. Należy jednak stwierdzić, że przez wystawienie noty korygującej nie można zmienić podmiotu umowy sprzedaży.

W przypadku, gdy błędne są wszystkie dane nabywcy towaru lub usługi wskazane na fakturze, nie jest dopuszczalne jej korygowanie przez nabywcę notą korygującą. Jedynym sposobem naprawienia tego typu błędu jest wystawienie faktury korygującej przez sprzedawcę. Zgodnie z art. 106k ust. 2 ustawy VAT, faktura, o której mowa w ust. 1, wymaga akceptacji wystawcy faktury.

Zatem, skoro w wystawionych dla spółki fakturach przez firmę leasingową błędnie wskazano numer NIP spółki, to w tym przypadku dopuszczalne jest skorygowanie takiej wadliwości faktur za pomocą wystawionych przez spółkę not korygujących. W związku z tym, że nota korygująca, która koryguje błąd w NIP, który nie ma wpływu na wartość dokonanej transakcji, brak akceptacji noty nie skutkuje brakiem możliwości odliczenia podatku VAT z faktury pierwotnej zawierającej błędny numer NIP nabywcy.

Zatem, jeśli faktury zawierają błędny numer NIP nabywcy i jednocześnie dokumentują faktyczne świadczenie usług na rzecz spółki, to spółka ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z takich faktur. Podsumowując, w sytuacji, gdy faktury zawierają jedynie błędny numer NIP i jeżeli na podstawie posiadanych faktur jest możliwa identyfikacja spółki jako nabywcy, to ma ona prawo do odliczenia z tych faktur podatku naliczonego związanego wyłącznie z czynnościami opodatkowanymi spółki, pomimo braku otrzymania potwierdzonej noty korygującej.

Kwestia opodatkowania VAT i sposobu dokumentowania usługi dzierżawy łącznie z podatkiem od nieruchomości, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.368.2023.2.AKA

Sam podatek od nieruchomości, jako że nie może być przedmiotem odsprzedaży, nie podlega opodatkowaniu VAT. Jeżeli jednak strony umowy postanowią, że wynajmujący nieruchomości „przerzuca” koszt podatku od nieruchomości na korzystającego z nieruchomości, tj. najemcę, wówczas koszt ten stanowi element cenotwórczy usługi najmu.

W tej sytuacji, przedmiotem opodatkowania jest skategoryzowana usługa, a nie zbiór wyodrębnionych w jej ramach kosztów. Z uwagi na powyższe, opodatkowaniu nie podlega koszt podatku od nieruchomości, ale usługa najmu, w której jako element kalkulacyjny znajduje się koszt ww. podatku. Koszt podatku od nieruchomości jest należnością bezpośrednio związaną z odpłatnym świadczeniem usługi najmu i podlega opodatkowaniu VAT na zasadach właściwych dla wiążącego strony stosunku cywilnoprawnego, tak jak czynsz najmu.

Z uwagi na fakt, że koszt podatku od nieruchomości zalicza się do elementów świadczenia

należnego z tytułu umowy najmu, to stanowi wraz z czynszem zapłatę za to świadczenie będącą podstawą opodatkowania w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji koszt podatku od nieruchomości stanowi element cenotwórczy usługi najmu nieruchomości i pozostaje w bezpośrednim związku z najmem, a tym samym podlega opodatkowaniu VAT.

W sprawie będącej przedmiotem wniosku, koszt podatku od nieruchomości, przerzucany przez wynajmującego na najemcę lub podnajemcę, jako element kalkulacyjny ceny najmu, zwiększa kwotę należną od najemcy lub podnajemcy z tytułu najmu nieruchomości oraz jest opodatkowany VAT. W konsekwencji należy stwierdzić, że wnioskodawca powinien wystawić fakturę, w której podstawa opodatkowania składa się z usługi najmu obejmującej koszt podatku od nieruchomości, zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy VAT.

Powyższy koszt nie może bowiem stanowić samodzielnego świadczenia, lecz jest elementem podstawowej czynności, jaką jest najem nieruchomości, zatem co do zasady, nie powinien być wykazywany na fakturze w odrębnej pozycji. Tym samym brak jest podstaw do wystawiania not księgowych obciążających najemcę podatkiem od nieruchomości.

Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wydatki na zakup wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych wyłącznie do prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej mogą stanowić koszty kwalifikowane, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDWP.4011.41.2023.2.ŁZ

Z opisu stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca nie posiada statusu centrum badawczo-rozwojowego. Nie korzystał i nie będzie korzystał, w okresie którego dotyczy wniosek, ze zwolnień przedmiotowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 63a lub 63b ustawy PIT. Aktualnie wnioskodawca prowadzi projekt polegający na wykorzystaniu sztucznej inteligencji w procesie automatycznego generowania unikalnych, zindywidualizowanych grafik komputerowych i obrazów reklamowych na podstawie zadanego przez użytkownika contentu (dalej: projekt). Jednym z głównych problemów jest próba wynalezienia przez wnioskodawcę wystandaryzowanej metody komunikacji, zapewniającej relatywnie przewidywalne efekty pracy modelu. Wnioskodawca nabywa, łączy, kształtuje i wykorzystuje dostępną aktualnie wiedzę i umiejętności w zakresie narzędzi informatycznych i oprogramowania, w celu zaprojektowania i wytworzenia nowego produktu, tj. docelowo do powstania programu komputerowego (aplikacji do generowania grafik komputerowych).

Prace wnioskodawcy nie są działalnością obejmującą rutynowe i okresowe zmiany wprowadzane do już istniejącego procesu, produktu lub usługi. Nie wiadomo na ten moment, czy docelowo uda się stworzyć program komputerowy o założonych parametrach czyli generują-

cy unikalne, indywidualne grafiki komputerowe dostosowane do potrzeb użytkownika. Wnioskodawca prowadzi prace rozwojowe w rozumieniu art. 4 ust. 3 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W ramach opisanego projektu, nie prowadzi i nie będzie prowadził badań naukowych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 lub 2 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w ramach wskazanego projektu. Zatem prowadzone przez wnioskodawcę prace opisane w stanie faktycznym stanowią działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w rozumieniu art. 5a pkt 38 ustawy PIT, która uprawnia do zastosowania tzw. ulgi badawczo-rozwojowej uregulowanej w art. 26e ustawy PIT.

Wydatki poniesione na wynagrodzenia osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych oraz sfinansowane przez wnioskodawcę składki z tego tytułu w części, w jakiej w danym miesiącu wykonują oni czynności w ramach działalności badawczo-rozwojowej, wnioskodawca może uznać za koszty kwalifikowane w rozumieniu art. 26 ust. 1 w zw. z art. 26e ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy PIT, w celu skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 26e ustawy PIT.

Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wydatki na zakup wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych wyłącznie do prowadzonej przez wnioskodawcę działalności badawczo-rozwojowej mogą stanowić koszty kwalifikowane w rozumieniu art. 26e ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy PIT w celu skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej w rozumieniu art. 26e ustawy PIT.

Zastosowanie zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT do transakcji sprzedaży udziału w lokalach. Kwestia konieczności udokumentowania transakcji fakturą i uwzględnienia jej w rejestrze VAT i JPK, interpretacja indywidualna DKIS z 13 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.206.2023.2.PS

Z wniosku wynika, że cały budynek kamienicy, z którego będą wyodrębnione lokale został już zasiedlony. Na fakt wystąpienia pierwszego zasiedlenia nie wpłynie więc planowane przez wnioskodawczynię wyodrębnienie poszczególnych lokali w budynku. Definicja pierwszego zasiedlenia, określona w art. 2 pkt 14 ustawy VAT, odnosi się bowiem do czysto fizycznego powstania danej nieruchomości/jej części lub do modernizacji danej nieruchomości/jej części, wpływającej w znacznym stopniu na jej rzeczywistą funkcjonalność.

Definicja pierwszego zasiedlenia nie odnosi się natomiast do zmiany statusu cywilnoprawnego danej nieruchomości/jej części. Ustanowienie odrębnej własności lokali, nie stanowi ani wybudowania/ulepszenia danego lokalu, ani też wybudowania/ulepszenia budynku czy też jego części. Ustanowienie odrębnej własności lokali w budynku nie kreuje zatem możliwości wystąpienia kolejnego pierwszego zasiedlenia w odniesieniu do tego budynku, czy też w odniesieniu do jego części. Pojęcie pierwszego zasiedlenia odnosi się do budynku, budowli lub ich części.

Przy czym za część budynku należy uznać pewien fizycznie określony fragment jego struktury, bez względu na to czy stanowi odrębną nieruchomość lokalową czy część składową nieruchomości budynkowej. Zatem, planowane przez wnioskodawczynię i współwłaścicieli ustanowienie odrębnej własności lokali, będzie dotyczyło tych samych części budynku, w stosunku do których miało już miejsce pierwsze zasiedlenie.

W odniesieniu do całego budynku łącznie - i w efekcie jego poszczególnych części - spełniona została definicja pierwszego zasiedlenia, gdyż oddanie do używania poszczególnych części budynku nastąpiło tuż po jego wybudowaniu (lata 30-te ub. w.) na własne potrzeby ówczesnych właścicieli. Budynek od chwili ich nabycia był stale użytkowany na potrzeby właścicieli, a także oddawany w najem. Zatem żadna okoliczność (z wyjątkiem ulepszenia budynku, gdzie wydatki stanowiłyby co najmniej 30% wartości początkowej budynku) nie może powodować, że do pierwszego zasiedlenia budynku/jego części dojdzie po raz kolejny.

W szczególności, okolicznością tą nie może być wyodrębnienie własności lokali.

Uwzględniając powyższe, dostawa wyodrębnionych lokali będzie dostawą po pierwszym zasiedleniu w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy VAT, od którego minął okres dłuższy niż 2 lata. Zatem dostawa wyodrębnionych z całej kamienicy lokali będzie korzystać ze zwolnienia na podstawie przepisów art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT.

Wnioskodawczyni jest zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT i rozlicza podatek wynikający z rozliczeń VAT całej nieruchomości, w proporcji do posiadanych udziałów w nieruchomości oraz z uwzględnieniem proporcji sprzedaży opodatkowanej i zwolnionej. Zatem każdą pojedynczą sprzedaż lokalu powinna wykazać w ewidencjach sprzedaży, zgodnie z art. 109 ust. 3 ustawy VAT oraz w JPK_VAT z deklaracją.

Brak obowiązku naliczenia i odprowadzenia VAT w związku z aportem nieruchomości gruntowych pomiędzy podmiotami w grupie VAT (powiatem i szpitalem powiatowym), interpretacja indywidualna DKIS z 13 lipca 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.360.2023.2.KW

W okolicznościach niniejszej sprawy, pomiędzy podmiotami, tj. powiatem oraz szpitalem powiatowym istnieją powiązania finansowe, ekonomiczne oraz organizacyjne, pozwalające na utworzenie grupy VAT – podatnika VAT. W przepisach obowiązujących od dnia 1 stycznia 2023 r. nie ma zastrzeżenia co do konieczności posiadania osobowości prawnej lub szczególnej formy prawnej.

Nie występują także wyłączenia, które uniemożliwiłyby wprost zawiązanie grupy VAT w ramach jednostki samorządu terytorialnego i utworzonych przez nią spółek komunalnych. W przypadku utworzenia grupy VAT dostawy oraz usługi świadczone wewnątrz grupy VAT nie będą stanowiły transakcji dla celów VAT, o czym stanowi art. 8c ust. 1 ustawy VAT.

Dostawy towarów i świadczenie usług dokonywane pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy VAT nie stanowią czynności podlegających opodatkowaniu VAT. W przedmiotowej sprawie oznacza to, że czynność wniesienia przez powiat wkładu niepieniężnego (aportu), w postaci zabudowanych nieruchomości gruntowych będących własnością powiatu do spółki z o.o. (szpitala powiatowego) nie spowoduje obowiązku naliczenia i odprowadzenia podatku VAT.

Kwestia uznania zapłaty miesięcznej opłaty okresowej w podwyższonej wysokości za koszt uzyskania przychodu podlegający potrąceniu w dacie poniesienia. Kwestia obowiązku podziału opłaty okresowej leasingu na „część kapitałową” i „część odsetkową”, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.235.2023.1.SP

Kwota opłaty okresowej o zwiększonej wysokości (w wyniku zmiany harmonogramu opłat okresowych), podlega zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów leasingobiorcy na zasadach przewidzianych dla tzw. kosztów pośrednich, tj. w dacie poniesienia. Wobec powyższego, opłata wstępna, powinna być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w momencie poniesienia.

Przepis art. 15c ust. 12 i ust. 13 ustawy CIT ma zastosowanie do wszystkich rodzajów leasingu, który jedynie w aspekcie podatkowym, na gruncie prawa polskiego, może stanowić dwa

odrębne rodzaje leasingu. Gdyby ustawodawca zamierzał wykluczyć z ww. przepisów część odsetkową raty leasingowej w przypadku leasingu operacyjnego, to zawarłby w tym względzie stosowne zapisy w ustawie podatkowej (jak ma to miejsce np. w przypadku określonym w art. 15c ust. 8 ustawy CIT dotyczącym finansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej), co jednak nie miało miejsca.

Wobec powyższego, w przypadku, gdy wnioskodawca jest stroną umowy tzw. leasingu operacyjnego, to (przy braku ustawowego wyłączenia) do opłat z tytułu użytkowania składników majątkowych na podstawie ww. umów zobowiązany jest stosować ograniczenia wynikające z art. 15c ustawy CIT. Tym samym wnioskodawca powinien zaliczać do kosztu finansowania dłużnego wydatki ponoszone z tytułu zapłaty części odsetkowych rat leasingowych od budynków i budowli na podstawie zawartej umowy leasingu operacyjnego.

Kwestia rozliczenia w kosztach podatkowych wydatków na fit-out, interpretacja indywidualna DKIS z 12 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.314.2023.2.MR1

Jak wynika z opisu sprawy wydatki ponoszone na realizację prac fit-out nie zwiększają wartości początkowej budynku (tj. nie powinny zostać uwzględnione w wartości początkowej środka trwałego) i tym samym powinny zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów innych niż koszty bezpośrednio związane z przychodami (tzw. kosztów pośrednich). Celem poniesienia wydatków poniesionych na prace fit-out przez spółkę jest zachęcenie danego najemcy (potencjalnego najemcy) do zawarcia negocjowanej umowy najmu oraz stworzenie korzystnych warunków do rozpoczęcia współpracy z tym najemcą.

Poniesienie ww. wydatków jest racjonalne i znajduje gospodarcze uzasadnienie, gdyż standardem oferowanym przez wynajmujących jest przystosowanie lokalu do potrzeb konkretnego najemcy na koszt wynajmującego. Koszty te należy uznać za poniesione w celu uzyskania przychodów w tym, zachowania oraz zabezpieczenia źródła przychodów. Nie sposób przy tym powiązać wydatków poniesionych na prace fit-out z uzyskiwaniem konkretnego przychodu z najmu powierzchni lokalu, są one bowiem związane z możliwością zawarcia umowy najmu. Zatem koszty te, jako koszty pośrednie powinny zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 4d w zw. z art. 15 ust. 4e ustawy CIT w dacie ich poniesienia, tj. jednorazowo na dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych.

Zwolnienie z VAT czynności wywłaszczenia niezabudowanych i zabudowanych działek, interpretacja indywidualna DKIS z 12 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.278.2023.2.MM

Zmiana przeznaczenia wywłaszczonej nieruchomości z terenu niebędącego terenem przeznaczonym pod zabudowę na teren przeznaczony pod zabudowę odbywa się w tym samym momencie, w którym nieruchomość ta staje się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa. Zmiana ta nie wystąpiłaby gdyby nie doszło do czynności wywłaszczenia. Zatem zmiana przeznaczenia wywłaszczonej nieruchomości następuje w tym samym momencie, w którym nieruchomość ta stała się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa. Tym samym, właściwe jest stwierdzenie, że najpierw dochodzi do czynności wywłaszczenia, a na

stępnie do dokonania zmiany przeznaczenia nieruchomości.

W związku z powyższym, wywłaszczona nieruchomość powinna zostać opodatkowana zgodnie z obowiązującą kwalifikacją nieruchomości w momencie wywłaszczenia. Zatem czynność przeniesienia niezabudowanych działek gruntu nr 17, 14, 15 i 10, w zamian za odszkodowanie w trybie wywłaszczenia, w związku z ich przeznaczeniem pod inwestycję dotyczącą budowy drogi publicznej, podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy VAT stanowiąc odpłatną dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Jednakże z uwagi na okoliczność, że opisane we wniosku działki, stanowiły teren niezabudowany (w części dotyczącej działek nr 17, 14, 15 nieobjęty planem zagospodarowania przestrzennego i decyzją o warunkach zabudowy oraz w części dotyczącej działki nr 10 objęty MPZP z przeznaczeniem pod tereny rolnicze), a zmiana przeznaczenia wywłaszczonej nieruchomości odbywa się w tym samym momencie, w którym ta nieruchomość staje się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa – jej sprzedaż podlegała zwolnieniu od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT. W konsekwencji, przeniesienie prawa własności nieruchomości w zamian za odszkodowanie niezabudowanych działek nr 17, 14, 15 i 10, stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT, korzystającą ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT.

W stosunku do budowli posadowionych na działkach nr 18 i 19 nastąpiło pierwsze zasiedlenie, a od pierwszego zasiedlenia do momentu ich dostawy upłynął okres znacznie dłuższy niż 2 lata. Ponadto, w ciągu dwóch lat poprzedzających wywłaszczenie, budowle nie podlegały ulepszeniu o wartości przekraczającej 30% ich wartości początkowej.

W związku z powyższym, w odniesieniu do transakcji dostawy ww. budowli spełnione zostały przesłanki do zastosowania zwolnienia od podatku VAT, określone w art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT. Jednocześnie dostawa gruntów (działek nr 18 i 19), na których znajdują się ww. budowle - stosownie do art. 29a ust. 8 ustawy VAT – również korzysta ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT. W konsekwencji, dostawa na rzecz Skarbu Państwa w zamian za odszkodowanie ww. działek zabudowanych podlega opodatkowaniu VAT, jednakże na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 29a ust. 8 ustawy VAT korzysta ze zwolnienia z opodatkowania VAT.

Kwestia uwzględniania w kalkulacji proporcji, o której mowa w art. 86 ust. 2a-2h ustawy VAT, opłaty za wykonywanie czynności dotyczących PPK, interpretacja indywidualna DKIS z 11 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.234.2023.1.AM

Opłaty za realizację obowiązków PPK nie są związane z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą określoną w art. 15 ust. 2 ustawy VAT, ale stanowią odrębny obszar działalności uregulowany ustawowo zarówno w zakresie wykonywanych czynności, jak i wysokości należności za te czynności. Spółka nie jest organem władzy publicznej i wykonuje czynności, do wykonywania, których została zobowiązana polegające na realizacji zadań związanych z pracowniczymi planami kapitałowymi.

Szczegółowy zakres czynności, których dotyczy opłata został wskazany w ustawie o pracowniczych planach kapitałowych. Podstawą wykonywanych czynności nie są umowy cywilnoprawne. Czynności dotyczące obowiązków PPK stanowią obszar działalności spółki, który został uregulowany ustawowo.

W zakresie wykonywanych czynności oraz wysokości i zasad określenia odpłatności brak jest więc pełnej swobody decyzyjnej. Są to czynności wykonywane przez spółkę jednocześnie (obok) z prowadzeniem działalności gospodarczej, której przeważającym przedmiotem jest działalność firm centralnych (head offices) i holdingów z wyłączeniem holdingów finansowych. Opłaty z tytułu czynności obowiązków PPK nie podlegają opodatkowaniu VAT. Należy zatem stwierdzić, że obowiązki PPK stanowią odrębny obszar prowadzonej przez spółkę działalności, niegenerujący podatku należnego.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że działania wynikające z ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, za które pobierane są opłaty wchodzi w zakres prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT. Obowiązki w zakresie PPK, do których wykonania spółka została powołana, mają odmienny charakter od działalności statutowej, czyli prowadzenia działalności gospodarczej oraz koordynacji i realizacji programów (...) przy założeniu dążenia do osiągnięcia rynkowej stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału w długim terminie.

Tym samym, przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego jedynie w takim zakresie, w jakim nabywane towary i usługi służą do wykonywania przez spółkę czynności opodatkowanych VAT. Zatem w zakresie

w jakim przyporządkowanie wydatków (tzw. mieszanych) na nabycia towarów i usług związanych z działalnością nie będzie możliwe w całości lub części odrębnie do wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu oraz do czynności niepodlegających opodatkowaniu, w celu obliczenia podatku naliczonego podlegającego odliczeniu spółka jest zobowiązana do obliczenia podatku naliczonego zgodnie ze sposobem określenia zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 86 ust. 2a i nast. ustawy VAT.

Miejsce świadczenia usług agencyjnych na rzecz podmiotu z siedzibą w Niemczech, który w Polsce posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, interpretacja indywidualna DKIS z 11 lipca 2023 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.178.2023.2.MR

Usługi agencyjne świadczone przez spółkę na rzecz niemieckiej spółki-matki (B), stanowią usługi, dla których miejsce świadczenia, a tym samym opodatkowania należy ustalić zgodnie z art. 28b ustawy VAT (tj. są to usługi do których nie stosuje się szczególnych zasad ustalania miejsca świadczenia usług). Z wniosku wynika także, że co prawda B posiada na terytorium Polski stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, jednakże ww. usługi są świadczone na rzecz działu handlowego, zlokalizowanego na terenie Niemiec, tj. w siedzibie działalności gospodarczej B. To właśnie dział handlowy odbiera/konsumuje świadczone przez spółkę polską usługi. Natomiast stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej B w Polsce nie uczestniczy w odbiorze tych usług.

Na terytorium Polski, z wykorzystaniem stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce realizowane są jedynie procesy logistyczne i stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce nie jest zaangażowane w realizację procesów marketingowych (sprzedażowych) oraz zarządzania relacjami klienckimi. Tym samym, w analizowanej sprawie nie znajdują zastosowania, zasady dotyczące ustalania miejsca świadczenia usług określone w art. 28b ust. 2 ustawy VAT. W konsekwencji, w analizowanej sprawie miejsce opodatkowania świadczonych przez spółkę usług agencyjnych/pośrednictwa handlowego, należy ustalić zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 28b ust. 1 ustawy VAT, czyli w kraju, gdzie usługobiorca – spółka B – posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. w Niemczech. Zatem ww. usługi świadczone przez spółkę na rzecz B, nie są opodatkowane na terytorium Polski.

Określenie warunków związanych z poziomem zatrudnienia pracowników dla zachowania prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna DKIS z 10 lipca 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.245.2023.1.IN

W roku podatkowym trwającym od 1 stycznia do 31 grudnia 2023 r. spółka będzie spełniać warunek zatrudnienia wyrażony w art. 28j ust. 2 pkt 2 ustawy CIT. Bowiern w drugiej połowie 2023 r. spółka zatrudni pracownika niebędącego udziałowcem spółki na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu.

Powyższy przepis nie wymaga, aby pracownik zatrudniony na umowę o pracę u podatnika traktowanego jako rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej przepracował okres 300 dni bądź 82% dni roku podatkowego. W drugim roku opodatkowania ryczałtem spółka zatrudniła na umowę o pracę studenta do 26 roku życia. Pomimo, że ww. pracownik w trakcie zatrudnienia przebywał na urlopie bezpłatnym co oznaczało, że nie wykonywał pracy w danym okresie na rzecz spółki, to nie oznacza to jednak, że umowa o pracę została rozwiązana. Zatem, do warunku zatrudnienia, o którym mowa powyżej brani są pod uwagę również pracownicy, którzy korzystają z urlopu bezpłatnego.

Wobec tego, w roku podatkowym trwającym od 1 stycznia do 31 grudnia 2022 r. spółka spełniała warunek zatrudnienia wyrażony w art. 28j ust. 2 pkt 2 ustawy CIT i przez to była uprawniona do kontynuowania opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Kwestia obowiązku uwzględnienia w rocznej podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne zwrotu nadpłaconego podatku VAT, decyzja oddziału ZUS w Gdańsku z 4 lipca 2023 r., sygn. DI/100000/43/357/2023

Przedsiębiorca, który stosował opodatkowanie na zasadach ogólnych (skala podatkowa lub

podatek liniowy) albo ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, ma obowiązek ustalić roczną podstawę wymiaru oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Roczna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne ustalana jest za rok składkowy, który trwa od 1 lutego danego roku do 31 stycznia roku następnego. Rocznią podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne przy formie opodatkowania na zasadach ogólnych stanowi dochód z działalności gospodarczej, ustalony za rok kalendarzowy jako różnica między osiągniętymi przychodami a poniesionymi kosztami uzyskania tych przychodów (w rozumieniu ustawy PIT).

Odliczana od tego jest kwota opłaconych w tym roku składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, jeśli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Przy ustalaniu rocznego dochodu nic uwzględnia się przychodów, które nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym w szerokim rozumieniu, czyli na podstawie ustawy PIT i odrębnych przepisów, np. rozporządzeń o zaniechaniu poboru podatku.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 7d ustawy PIT należy zaliczyć do przychodów z działalności gospodarczej - w przypadku obniżenia lub zwrotu podatku od towarów i usług lub zwrotu podatku akcyzowego zgodnie z odrębnymi przepisami - naliczony podatek od towarów i usług lub zwrócony podatek akcyzowy, w tej części, w której podatek uprzednio został zaliczony do kosztów uzyskania przychodów. Skoro otrzymany zwrot podatku VAT obejmuje podatek naliczony, który został uprzednio zaliczony do kosztów uzyskania przychodu, to na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 7d ustawy PIT zwrot ten obecnie stanowi przychód z działalności gospodarczej. Zatem zgodnie z art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych należy go uwzględnić w rocznej podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

MAGDALENA CHOCHOŁEK
tel. +48 797 197 435
magdalena.chocholek@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 605 514 518, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl